

Istentisztelet 2023. november 26.

Örökélet vasárnapja

Énekek: 338 402,1 466 479,4 367

Lekció: 2Pt 3,1-15a

1 Ez már a második levél, szeretteim, amelyet hozzátok írok: ezekben emlékeztetés által ébresztgetem tiszta gondolkozásokat, 2 hogy eszetekbe jussanak a szent próféták előre megmondott szavai és apostolaitoknak az Úrtól és Üdvözítőtől kapott parancsolatai. 3 Tudjátok meg elsősorban azt, hogy **az utolsó napokban csúfolódók** támadnak, akik mindenből **gúnyt űznek**, akik saját kívánságaik szerint élnek, 4 és ezt kérdezzétek: „**Hol van az ő eljövételének ígérete?** Mert mióta az atyák elhunytak, minden úgy maradt, amint a teremtés kezdetétől fogva van.” 5 Mert rejtve marad előttük, szándékosan meg is feledkeznek róla, hogy egek régóta voltak, és föld is, amely vízből és víz által állt elő az Isten szavára. 6 Ez által az isteni szó által az akkori világ özönvízzel elárasztva elpusztult, 7 a mostani egek és a föld pedig ugyanezen szó által megkímélve megmaradtak, hogy tűznek tartassanak fenn az ítéletnek és az istentelen emberek pusztulásának napjára. 8 Az az egy azonban ne legyen rejtve előttetek, szeretteim, hogy az Úr előtt egy nap annyi, mint ezer esztendő, és ezer esztendő annyi, mint egy nap. 9 **Nem késlekedik az Úr az ígérettel**, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert **nem azt akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen.** 10 De el fog jönni az Úr napja, mégpedig úgy, mint a tolvaj, amikor az egek recsegve-ropogva elmúlnak, az elemek égve felbomlanak, a föld és a rajta levő alkotások is megégnek. 11 Mivel pedig mindezek így felbomlanak, **milyen szentül és kegyesen kell nektek élnetek, 12 akik várjátok és siettetitek** az Isten napjának eljövését, amikor majd az egek lángolva felbomlanak, és az elemek égve megolvadnak! 13 De az ő ígérete szerint **új eget és új földet várunk, amelyben igazság lakik.** 14 Ezért tehát, szeretteim, minthogy ezeket várjátok, igyekezzetek, hogy ő tisztának és feddhetetlennek találjon benneteket békességben. 15 A mi **Urunk hosszútűrését pedig üdvösnek tartsátok...**

„Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen”. (2Pt 3,9)

Kedves Testvéreim!

Az egyházi év utolsó vasárnapjához érkeztünk, amit örökélet vasárnapjának neveznek. D. v. (*Deo volente – ha Isten akarja és élünk*) egy hét múlva ádvent első vasárnapján új egyházi évet kezdünk. Más felekezeti testvéreinkkel ellentétben, akik ilyenkor felolvassák az eltelt évben egyházilag eltemetett tagjaik nevét, gyertyát gyújtanak és imádságban megemlékeznek róluk, mi nem erre koncentrálnak. Hiszen ez óhatatlanul is az elhunytakra és kevésbé az örök életre irányítja a figyelmet. Inkább az legyen szemünk előtt, hogy ugyan valami befejeződik, hiszen az elmúlással van dolgunk, de ugyanakkor van tovább, van élet és jövő az Úr Jézus Krisztusért és Vele. Ezért hangsúlyos az elmúlással szemben az, ami örök – és ez nem

emberi alkotás, hanem az Ő váltságműve. Erről, a jövő ígéretének várásáról és komolyan vételéről szól a mai igénk is.

Az apostol ezeket a sorokat olyanoknak írja, akik várják a megígért jövőt, várják az Úr Jézus visszajövetelét. – Kérdés, hogy nekünk is szólhat-e ez a bátorítás? Mi várjuk-e Őt egyáltalán, még ha nem is azzal az intenzív őskeresztyén várakozással? Van a szívünkben, gondolatainkban hely ennek az ígéretnek a számára úgy, hogy az komolyan megmozgatja az érzelmeinket Jézus és ígéretei iránt? Az első keresztyének ilyen hitbéli várakozásban éltek. Várták az Úr napját, ami jelentette egyúttal az Ő eljövetelét és azt a teljes megújulást is, ami az Ő érkezésével együtt jár.

Kedves Testvéreim! Ahogyan a felolvasott részből hallottuk, akkor is voltak, akik ezen csak nevettek, tréfálkoztak, gúnyolódtak. Azonban gondoljuk csak meg, hogy nem is lehet ezen csodálkozni, mert Isten ígéreteit csak hittel lehet elfogadni, a hit nélküli ember számára semmi értelmük nincs. Viszont a gúnyolódás és a látszólagos semmi nem történés komolyan próbára teszi a hitet és a bizalmat. Mert ezzel könnyen felütheti a fejét az ember szívében a kételkedés. Éppen ezért figyelmezteti az apostol a címzetteket arra nézve, hogy ez „normális” jelenség, de egyúttal jelzésértékű is: *„Tudjátok meg elsősorban azt, hogy az utolsó napokban csúfolódók támadnak”*. Vagyis, ne lepődjenek meg rajta, mert ami elbizonytalaníthatná őket, az inkább megerősíti az ígéretnek valódiságát.

Hiszen akik így beszélnek, azok inkább csak a maguk elutasító magatartását akarják ezzel igazolni. Ugyanis a Jézus nélkül élő ember számára nagyon kényelmes kétségbe vonni és elutasítani az Ő visszajövetelének ígéretét, mert ha nem jön, akkor nem lesz ítélet sem. Akkor nem lesz semmi következménye annak, ahogyan él, amit tesz. Felelőtlen életre bátorít fel ez a tagadás.

Pedig a látszat nem kell, hogy egyezzen a valósággal. Az az érv, hogy úgy tűnik, nincs változás, minden változatlanul ugyanúgy van, ahogyan a teremtés kezdetétől fogva volt, nem is áll meg. Hiszen a teremtés rendje Isten szavára áll fenn azóta is, de volt már hasonló globális változás benne, az özönvíz alkalmával. Bizony, inkább a beteljesedés közeledtét igazolják ezek a jelenségek: az utolsó napokban támadnak az ilyen csúfolódók.

Kedves Testvéreim! Hallottuk: *„Nem késlekedik az Úr az ígérettel”*. Isten időrendjében nem történt semmi hiba vagy tévesztés. Ő változatlanul az idő ura és mindent jókor és a maga idejében cselekszik. Az, ami nekünk késésnek tűnik, csupán az Ő szeretetének a megnyilvánulása. Mert Ő nem csak azokra gondol, akik készen vannak és várják a Vele való találkozást. Azokra is gondja van, azoknak is időt, lehetőséget és esélyt akar adni, akik még nincsenek készen. Vagy akik még nem ismerik Őt – akár mert nem hallottak róla, vagy mert nem jutott el hozzájuk a tiszta evangélium. De azok is fontosak a számára, akik még ott tartanak csak szívükben, ahol Pál apostol volt Saulként a damaszkuszi úton: ellenséges indulatokkal hadakozott az Úr Jézus ellen, még ha ő tudatlanságból is tette ezt.

Lehet, hogy egyesek késlekedésnek tekintik a várakozást, azonban az Úr részéről ez az Ő mentő szeretetét mutatja be. Isten ígéretei igazak és megbízhatóak. Csak komolyan kell őket venni. Ami késlekedésnek látszik, az pedig nem késés, hanem türelem. Mert Isten türelmes, sokkal türelmesebb, mint mi vagyunk. Időt ad azoknak, akik még elveszettek... *„Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elvesszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen”.*

Kedves Testvéreim! A jó hír az, hogy még van idő. Azonban, hogy kinek mennyi, azt nem tudjuk és nem is tudhatjuk. Ahogyan azt sem, hogy ennek a világnak mennyi ideje van. De azt komolyan kell vennünk, hogy egyszer ez az idő elfogy, letelik. Ezért jó, ha nem utasítjuk el az Ő türelmét és szeretetét, amellyel még mindig hívogat és kínálja a kegyelmet. Legyen ez igaz akár a saját életünkre nézve, ha arra a felismerésre jutottunk, hogy van az Úrral rendezni valónk. És akár másokéra nézve is, akik felé missziói feladatunk van, hogy az Úr Jézus Krisztus szeretete elérje és megmentse őket az evangélium által. Ilyen módon lehet aktívan *várni és siettetni* az Úr napját. Mert Ő még vár, azt akarja, hogy mindenki megtérjen.

„De el fog jönni az Úr napja, mégpedig úgy, mint a tolvaj...” – az apostol ezzel világossá teszi, hogy bár az Úr időszámítása nagyon eltér a miénktől, azért ne ringassuk magunkat abban a hitben, hogy ha nála egy nap annyi, mint ezer esztendő és fordítva, akkor nincs semmi gond. Az Úr Jézus is sokszor használta eljövételével kapcsolatban a tolvajra utaló hasonlatot. A tolvaj teljesen váratlanul jön, nem lehet az idejét tudni... Azonban, a különbség ott van, hogy míg a tolvaj azért jön, hogy kifosszon, Jézus nem elvesz, hanem hoz, az övéinek életet. Újat cselekszik.

Új eget és új földet ígér, mert ezt megrontotta a bűn és annak következményei. Azonban az új eljövételét megelőzi a réginek a megítélése. Ez az ítélet Tőle jön. Ugyanis nem az ember fogja okozni a föld pusztulását, a „világ végét” pl. az atombombával – ahogyan azt a legkézenfekvőbb elképzelni... Nem, Isten hozza el az ítélet idejét. Az Úr a tűz által mindig ítél, ugyanakkor tűzzel tisztítja meg azt, aki/ami az övé. Mert a régieknek el kell múlni, hogy minden újjá lehessen. Az ítélettel szemben vallja az apostol: *„De az ő ígérete szerint új eget és új földet várunk, amelyben igazság lakik”.* Az Úr napja teljes megújulást hoz majd a világnak.

Kedves Testvéreim! Urunk ma elénk tárta hosszútűrését, kereső és mentő szeretetét, de sürgető hívását is, hogy le ne maradjunk, ki ne rekesszük magunkat onnan, ahova hívogat, és ahol helyet készített és kínál nekünk is. Bár Ő ezt a helyet kegyelemből, ingyen adja, de ez nagyon drága kegyelem. Nekünk semmibe, de Neki nagyon sokba került. Jézus az élete, kereszthalála árán szerezte meg számunkra a belépés lehetőségét a mennybe, az örök életre. Nélküle az örök élet számunkra elérhetetlen. És az is marad, ha nem jutunk arra a felismerésre, hogy Jézus nélkül, önmagunkban elveszettek vagyunk és maradunk, kizárva a mennyből.

Örökélet vasárnapja arról is szól, hogy le kell és lehet Istennel zárni a régit, hogy az új elkezdődhessen. Lehet az Ő kezébe helyezni mindent bűnt, mulasztást,

nyomorúságot, kételkedést, lázadást, engedetlenséget – és sorolhatnánk a szívünk tartalmát. Mert még mindig türelmesen csak arra vár, hogy megbocsáthasson. Hogy Jézust bűnbocsánat által fogadjuk be. Így továbblépve el lehet fogadni a felkínált jövő ígérését, ami adventben fogalmazódik meg: Eljövétel, érkezés és várakozás. Kire? Órá, Akiben Isten az újat, az életet megígérte és megadta. És akkor advent felé is úgy tekinthetünk, hogy az nem csak a földi karácsony előtti időszak a számunkra, hanem kiterjed Jézus ígérétére és várására. Az örök advent jegyében nyer értelmet az örökélet vasárnapja, ha szívünkben lakozást vett az Úr Jézus Krisztus és megszületik a vágy a végső cél, az örök otthon felé. *Amen*

Szikszai Béni

VALAKI VÁR

Egyre gyakrabban szorítja
szívem a kérdés:
meddig mehetek még?
Mögöttem tízesekkel mérem az időt,
előttem csak évekre futja már.
A másik sarkon tán valaki vár.
Minden eszközzel küzdök a máért
s szorítva fut a holnap felém.
Az idő késő délutánra jár,
és valahol valaki vár.
Kitárja éltem másik kapuját.
Ahogy az elsón magam léptem át,
itt is magamra maradok,
de Valaki vár
s értem átszegzett karjaiba zár.